

Februar

Søndag den 3. blev den samme aftenunderholdning givet om igen for Klubmedlemmerne og deres Damer. Denne Aften var ikke nær saa morsom som Onsdag aften, da de Fæhoveder af Klubmedlemmer istedenfor at danse gik ned i Kælderen og spillede Billard. Overhovedet dansede kun 5-6 Par på Gulvet, men mod Slutningen var der dog begyndt at komme lidt liv i. Denne Aften varede Dansen til kl. 3.

Fredag 15. ankom Dampskibet Laura fra Island. Den afsejlede om Middagen den 16. Som Passagerer til København afrejste med den Harald Haraldsen og Skomager Isak Joensen. Den førstnævnte skulde gennemgaa en Handelskursus, den sidstnævnte skulde uddanne sig videre i sit Fag. Skrevet Brev til Sigurd Elkjær i Horsens.

Søndag 21. ankom en norsk Damper ved Navn Stadil med Salt til forskellige herværende Købmænd.

Mars

Søndag 3. kl. 6 gav Aage Keil igen en af sine Forelæsninger. Efter sigende skulde der være mange Tilhørere og det som Keil havde at byde dem, skulde være meget godt.

Onsdag 6. var der foranstaltet en Aftenunderholdning med Dans for Medlemmerne af Bager Hansens Sangkursus. Det begyndte med en March af L. Schumann, Strygekvartet for to Violiner, Bratch og Cello. Desuden var Fløjten ogsaa med for at styrke Prinsen, da han ikke var sikker i sin Stemme. Det gik meget pænt. Derefter sang vi (alle Medlemmerne i Sangkurset) to enstemmige Fædrelandssange "Høje Nord" af Josef Glaser og "Ja, vi elsker dette Landet" af Richard Nordbrandt. Det gik ogsaa meget pænt, og Bager Hansen var meget glad derover. Saa blæste Anthon Degn "Sæterjentens Søndag" af Ole Bull, hvortil Aage Keil akkompagnerede paa Piano og Poul Restorff spillede Violin. Aage Keil sang saa to Sange og Ludvig Holbergs "Den pantsatte Bondedreng" blev saa læst op med forskellige Stemmer af flere. Tilhørerne morede sig storartet, da den blev meget godt læst. Kornetten blæste saa igen to "Til vor lille Gerning ud" og "Aage og Else". Især den sidste var dejlig, og han blæste den saa nydelig, som man kan se sig. Efter at Bager Hansen igen havde kaldt "Sangere" myldrede alle op paa Scenen igen og vi sang nu "Jylland mellem

tvende Have" af Peter Weise og "Yderst mod Jorden lyser en Ø" (norsk Folkemelodi). Disse to gik storartet, især den sidste, og der blev klappet dygtigt. Nu spillede Poul Restorff to Nummere, hvortil hans Moder akkompagnerede, og derefter saa trillede vi rundt.

Lørdag 9. ankom Dampskibet Egil, Kapt Hausland, fra Norge. Den havde ingen Post med fra Danmark, da Dampskibet Inga, som var afgaaet fra København kort i forvejen havde taget den med.

Søndag den 10. blev der forevist en Gymnastikprøve af 12 af de bedste Medlemmer i Aage Keils Gymnastikkursus. Tilstede som dommere var Overlærer Bergh og Trykkeribestyrer J. P. Joensen og som Tilskuere alle herværende Redaktører. Den

*Petur Alberg greiðir nógv frá Aage Keil og hansara fjølbroytta virksemi, sum eisini umfataði fimleik. Henda fimleikamyndin stavar frá 1901 og á henni síggjast: **Aftast f.v.** Aage Keil, Jógvan Waagstein, Jens Hansen, hjá Gustu, Zacharias Jacobsen, hjá Bøkjaranum. **Miðraðið:** Sámal Debes, Augustinus Hansen, hjá Gustu, Sigurd Christiansen og Andreas Lützen. **Fremst:** Tróndur Hansen, hjá Gustu og Jákup Pauli Christiansen*

Nógv var gjørt við at fara útferðir. Á eini útferð við Tjaldrinum í 1914 verður farið á land í Mykinesi. Kennir nakar hesar persónar?

bedste Gymnastiker var Augustinus Hansen, som belønnedes med et rødt og gult Silkeskærf med Paaskrift. Han beholder det dog kun saa længe, indtil han finder sin Overmand. Om Aftenen var der Dans i Gymnastiklokalet, som Skolekommissionen havde været saa venlig at overlade dem, da flertallet i Klubbestyrelsen sagde nej for at laane Klubbens Teatersal. Dansen, hvortil vi spillede, varede til kl. 12.

Tirsdag 12. Ankom Dampskibet Laura fra København. Som passagerer fra København medfulgte Bageriejer Johan Restorff og Frk. Constance Jacobsen samt fra Leith Montør C. Ehlers.

Torsdag den 14. Christian M Christiansens Dampbaad, som har været Genstand for saa mange forsøg baade med danske Maskinister og færøske do, er nu endelig bleven sat i Gang af en Englænder, Montør C. Ehlers, der var rekvireret herop i den Anledning. Ved 12 Tiden dampede Baaden rundt omkring

paa vestre Vaag, ind paa østre Vaag og ud mellem Skibene paa Rheden. Den kan gøre en betydelig Fart og kan blive til stor Nytte for Chr. M. Christiansen og den er vistnok ogsaa dejlig til Udflugter i Sommer.

April

Onsdag 17. ankom Inspektions-skibet Beskytteren hertil medhavende 15 Skibbrudne Franskænd, hvoraf Benene paa en af dem var itu. De var optagne af den kongelige danske Grønlandsfarer Nordlyset fra en Skonnert ved Navn Esperance. Skonnerten var lige ved at synke, da Nordlyset kom til. Hele Besætningen udgjorde 18 Mand, men tre blev slaaet overbord fra Esperance. Franskændene, der logerede hos H. A. Djurhuus (Hotel Djurhuus), ser ud til at være meget propre og skikkelige Folk. To Drengene er med, hvoraf den ene ser ud til at være 10 Aar, den anden 13 Aar. Hele Besætningen bliver

hjemsendt med Vesta den 19.

Søndag 21. ankom hertil det franske Orlogsskib La Manche for som sædvanligt at gaa til Island.

Tirsdag 23. ankom Dampskibet Vesta fra Island og afgik efter nogle Timers Ophold til København. Men den afrejste det franske Mandskab fra Esperance. Til Vallekilde Højskole afrejste Louise Mohr fra Højvig og Mour-entze Mouritsen her fra. Brev til Sigurd Elkjær og sendte ham de udkomne Numre af Tingakrossur.

Sóu lognbra

Søndag 28. Flere dage i forvejen var der blevet talt om, at Sangkursets Medlemmer med Damer i stedet for den sædvanlige Aftenunderholdning skulde gøre en Udflugt til Stigafjall eller Tungu-líðsfjall ovenover Nordredal. Hele Ugen fra Søndagen den 21. gik jeg og sikkert flere andre i Spænding om det gode Vejr, som nu havde været i saa mange Dage, skulde holde sig

Søndagen over. Søndag den 28. oprandt med straalende Solskin og lidt Vind, som ikke var til at foragte, hvis det skulde blive alt for varmt. Kl. 8 mødte alle paa Broen ved den store Dam og efter et Kvarters venten travede saa alle afsted syngende og leende i den dejlige friske Morgenluft. Kursen sattes op ved Varden ad Nordredal til.

Efter at være kommet et godt Stykke bort fra Varden blev kl 9½ en Dreng, som befandt sig blandet de bagerste i Selskabet, opmærksom paa en Ø, som saas østen for Nolsøen. Hvis det havde været nogle andre, som i stedet for os saa denne ubekendte, havde de naturligvis korset sig med det samme og uden tvivl antaget dette for at være en "flotoy", som man antagelig i gamle Dage har antaget denne slags Syner for. Men heldigvis var vi straks paa det rene med, at dette var en af de ikke sjældent i Ørkenene i Afrika og paa store flade Landstrækninger forekommende Luftspejlinger. Naar man ser den slag Syner, staar de som oftest paa Hovedet, men her saa vi tydeligt en Ø, østen for Nolsøen. Den strakte sig langt nord om Buen og gik ud i et Næs. Den var meget højere end Nolsøen, men dens Top var skjult i Taage og syntes at være meget høj. Paa flere Stedet saa vi lange hvide Striber hen ad Øen, som har været Sne. Efter at vores Opdager havde gjort flere andre opmærksomme derpaa, blev vi syv i alt tilbage for rigtigt at kunde nyde dette mærkværdige Syn, medens de andre spadserede videre. Bager Hansen var helt henrykt, og medens Mads Winther sad med Kikkerten og iagttog den nøjere, skitserede jeg paa deres Anmodning den. Med Kikkerten opdagede Mads Winther igen et land indenfor denne Ø og en meget stor Bugt, som strakte sig ind i Landet imellem de to Næs. Efter at have sidder der en god halv Time gik vi videre for at indhente de andre, og da vi traf dem, løb Rygtet om denne Ø som en Lynild gennem hele Hæren, og jeg var nær revet i Stumper og Stykker af alle dem, der paa en Gang vilde se min Tegning. Nu fortalte flere om Luftspejlinger, som havde været set heroppe, f.eks. en fra Oldtiden, der viste slaget ved Dublin, men denne var meget fantastisk og maa betragtes som et Digt.

